Art.	Opmerking ACM Spoorwegwet	Beoordeling IenM
17, 1ste lid, d	De relatie met artikel 70, tweede lid, waarin het toezicht door ACM op naleving hiervan is geregeld. ACM vraagt zich af of artikel 17, eerste lid, onder d, niet zinledig is geworden, nu de concessie als gevolg van de tussentijdse wijziging, waarbij artikel 14, vierde lid van de concessie is komen te vervallen, niet langer voorschriften bevat die waarborgen dat wordt voldaan aan de Richtlijn.	Dit voorstel is niet overgenomen. In de commentaren van ACM en ProRail is het uitgangspunt dat de relevante bepalingen van de richtlijn worden geïmplementeerd door middel van inzet van generieke regelgeving. Niettemin kan niet worden uitgesloten dat in voorkomende situaties een bepaald onderdeel, gelet op overwegingen van bijv. kenbaarheid en effectiviteit, het beste kan worden vastgelegd in de beheerconcessie. Tegen die achtergrond is artikel 17, eerste lid, onderdeel d, in stand gelaten.
57, 3e lid	Verzoek is om artikel 38, eerste lid (laatste alinea) van de Richtlijn volledig over te nemen in de wettekst. Het betreft het geval waarin bijvoorbeeld een ladingbelanghebbende of een decentrale overheid capaciteit aanvraagt voor gebruik door, respectievelijk, een goederenvervoerder of een regionale personenvervoerder. Die moet in staat zijn de capaciteit over te dragen aan de vervoerder die de capaciteit daadwerkelijk gaat gebruiken. Verzoek is om dit op te nemen in de wettekst. De bepaling valt op grond van artikel 70, tweede lid, onder het toezichtsbereik van ACM. ACM meent dat overdracht van capaciteit vooral onwenselijk is in verband met de mogelijkheid om daarmee te speculeren of concurrent(en) dwars te zitten door meer capaciteit in te kopen dan nodig is. ACM ziet dit aspect dan ook graag in voorbeeldvorm toegevoegd aan de artikelsgewijze toelichting van de mvt. Dit helpt bij het geven van invulling aan het begrip “verhandelen”.	Het verzoek van ACM om derde alinea integraal op te nemen in derde lid wordt niet overgenomen. Wel is in de eerste volzin "artikel 38, eerste lid" vervangen door "artikel 38, eerste lid, laatste alinea". Ook is de memorie van toelichting verduidelijkt.
57, 5e lid	Het begrip “internationale passagiersvervoersdienst” vervangt het begrip ‘grensoverschrijdend personenvervoer’ zoals dat in artikel 19 en artikel 19a van de WP2000 wordt gehanteerd. Gelet op de samenhang van deze artikelen uit de WP2000 en artikel 57 Sw verdient het de voorkeur ‘grensoverschrijdend personenvervoer’ te behouden.	Het wetsvoorstel vervangt het begrip “grensoverschrijdend personenvervoer” door het in de richtlijn gehanteerde “internationale passagiersvervoersdienst”, in artikel 57, vijfde lid, van de Spoorwegwet. Dit heeft als reden dat de richtlijn ook de term “internationale passagiersvervoerdienst” hanteert. In artikel 19 van de Wp 2000 blijft de term "grensoverschrijdend personenvervoer" wel in stand. Gezien de definitie van "internationale personenvervoerdienst" in de richtlijn zou in artikel 19, zevende lid, geen goede vaststelling van het hoofddoel worden neergeschreven wanneer de term "grensoverschrijdend personenvervoer" daar werd vervangen door "internationale passagiersvervoersdienst".
58, 1ste lid	ACM verzoekt om in deze bepaling zoveel mogelijk te verwijzen naar de desbetreffende bepalingen van de Spoorwegwet, in plaats van de bepalingen van de Richtlijn.	Naar aanleiding van het voorstel is het eerste lid van art. 58 Spoorwegwet verduidelijkt en is aangegeven wat de inhoud is van de betreffende richtlijnverwijzing.

59, b	Zie ook het commentaar op artikel 62. Moeten eventuele heffingen, bijtellingen, kortingen en aftrek op de Gebruiksvergoeding niet in de Netverklaring bekend worden gemaakt als er AMvB's /MR's zijn aangenomen? Dat is overzichtelijker voor spoorwegondernemingen: zij kunnen zo precies zien of alleen de minimumvergoeding verschuldigd is of daarnaast ook sprake is van andere heffingen/kortingen, etc. Hierbij lijkt het ook gegeven dat de beheerder aangeeft of er een AMvB/MR is vastgesteld of niet, zodat de totaalprijs helder is voor de spoorvervoerders.	Dit voorstel is overgenomen. De vergoeding bedoeld in artikel 62, eerste lid, omvat alles, ook de mark ups. Art. 62, eerste lid, is herschreven door het lid te verdelen in 3 leden. Daarom is ook de verwijzing in art. 59, eerste lid, aangepast.
60, 2e en 4e lid	Bedoeld lijkt: "[…] met betrekking tot kaderovereenkomsten." Een AMvB met betrekking tot één kaderovereenkomst zou het karakter van een beschikking krijgen. Hoe dan ook heeft ACM thans reeds de bevoegdheid om individuele kaderovereenkomsten te toetsen en daartoe een beschikking te geven. De passage is ofwel "dubbelop" dan wel bedoeld als grondslag voor een besluit van algemene strekking over kaderovereenkomsten. Verzoek is om de tekst te wijzigen in deze zin.	Dit voorstel is overgenomen. Lid 4 is aangepast.
61, 2e lid	Artikel 39 van Richtlijn 2012/34 is niet geïmplementeerd. Het ontbreken van de specifieke vereisten tot eerlijke, non-discriminatoire verdeling van infrastructuurcapaciteit in het wetsvoorstel, brengt de handhaving van deze richtlijnbepaling in gevaar. De knelt te meer nu artikel 14 lid 4 uit de Beheerconcessie is geschrapt (zie ook commentaar ACM bij artikel 17 lid 1 onder, hierboven). ACM verzoekt om het opnemen van een bepaling, waarin het bepaalde in artikel 39, eerste lid, van de Richtlijn uitdrukkelijk is geïmplementeerd. Het gaat hierbij om de verplichting voor de infrastructuurbeheerder om de infrastructuurcapaciteit op een eerlijke, nietdiscriminerende wijze en in overeenstemming met het recht van de Unie wordt toe te wijzen.	Dat is in het wetsvoorstel reeds geregeld middels de bepaling in het nieuwe art. 16, eerste lid, onder b i.p.v. via een aanpassing van artikel 61.
H4, §6	Deze titel is niet helder: er is in de tekst van art. 62 sprake van een vergoeding voor het minimumtoegangspakket en van heffingen/kortingen in aanvulling/mindering daarop. Dit onderscheid komt niet uit de verf, noch in de tekst van de bepaling (zie hieronder), noch in de titel.	Dit voorstel is overgenomen.
62, 1ste lid, a	Bedoeld lijkt: "[…] met betrekking tot kaderovereenkomsten." Een AMvB met betrekking tot één kaderovereenkomst zou het karakter van een beschikking krijgen. Hoe dan ook heeft ACM thans reeds de bevoegdheid om individuele kaderovereenkomsten te toetsen en daartoe een beschikking te geven. De passage is ofwel "dubbelop" dan wel bedoeld als grondslag voor een besluit van algemene strekking over kaderovereenkomsten. Verzoek is om de tekst te wijzigen in deze zin.	Dit voorstel wordt overgenomen.

62, 1ste lid, b	1. De heffingen en bijtellingen zijn heffingen die bovenop de vergoeding onder a komen. Dit is in de tekst niet helder. Zoals hiervoor reeds opgemerkt, is dit strijdig met de Richtlijn. Zie een alternatief voor de tekst op dit punt in de omkadering hierna. 2. Uit de tekst blijkt niet dat deze heffingen facultatief zijn: als er geen AMvB is, zijn de heffingen, bijtellingen, kortingen en aftrek niet verschuldigd aan de beheerder, maar de vergoeding onder a is in principe altijd verschuldigd. ACM verzoekt dit in de Memorie van Toelichting toe te voegen.	Dit voorstel is overgenomen met redactionele aanpassingen. Verwezen zij naar de memorie van toelichting paragraaf 2.3.
62, 1ste lid, c	1. De kortingen en aftrek mogen volgens artikel 31, leden 4 en 5 van de Richtlijn, juist wel in mindering worden gebracht op de vergoeding onder a. In dat geval is de vervoerder dus minder dan de vergoeding voor het minimumpakket verschuldigd. 2. Hiernaast geldt hetzelfde voor een gemonetariseerde prestatieregeling die beide kanten op werkt (beheerder presteert slecht > malus verschuldigd aan vervoerder / vervoerder presteert slecht > malus verschuldigd aan beheerder). Een dergelijke regeling raakt ook de minimumvergoeding, die is in geval van een malus bij de beheerder niet geheel verschuldigd. Verzoek is om dit expliciet in de mvt toe te lichten.	Dit voorstel is overgenomen met redactionele wijzigingen. Verwezen zij naar de memorie van toelichting hoofdstuk 2.3
63, 3e lid	ACM stelt voor na “het tweede lid” toe te voegen: “en de daartoe te volgen procedure.”	Het voorstel is overgenomen.
67, 3e lid	Wellicht is het verstandig om hier toe te lichten om wat voor soort exploitanten het gaat. De Richtlijn schrijft alleen organisatorische splitsing voor indien de exploitant tevens beschikt over een machtspositie op een vervoermarkt. ACM verzoekt om in te voegen dat het hier gaat om een exploitant in de zin van artikel 13 lid 3 van de Richtlijn, en om in de Memorie van Toelichting daarbij aan te geven dat de AMvB onderscheid maakt tussen “artikel 13 lid 3- exploitanten” en andere exploitanten. Toevoegen “exploitant in de zin van artikel 13, lid 3 van de richtlijn ” en een toelichting in de mvt.	Dit voorstel is gedeeltelijk overgenomen. Conform het verzoek van ACM is de voorgestelde beperking in de grondslag aangebracht. Gelijk de analyse van ACM is het voornemen om de verplichting in de algemene maatregel van bestuur te beperken tot de exploitanten, bedoeld in artikel 13 lid 3 van richtlijn 2012/34/EU. Het klopt dat de basis in de wet aanvankelijk breder is gemaakt, dan waartoe de richtlijn verplicht. Daar waar de opmerking van ACM ziet op het binden van de lagere regelgever (kunnen versus moeten in bedoelde zinsnede) wordt de suggestie van ACM niet overgenomen. De richtlijn zelf bindt die lagere regelgever reeds voldoende. Wel zal in de algemene maatregel van bestuur de richtlijnbepaling verplicht worden voorgeschreven.
68, 2e lid	Zie ook het commentaar bij artikel 67 lid 3 Sw. Uit de tekst blijkt niet dat het hier alleen om exploitanten in de zin van artikel 13 lid 3 van de Richtlijn gaat. Gelieve de tekst aan te passen in de navolgende zin: ‘Die regels kunnen in ieder geval inhouden dat een exploitant van een dienstvoorziening in de zin van artikel 13 lid 3 van Richtlijn 2012/34/EU, een gescheiden boekhouding of een afzonderlijke administratie binnen de boekhouding voert en deze ter inzage legt.’	De verplichting in artikel 68 vloeit niet voort uit de implementatie van de richtlijn en is bedoeld als voortzetting van het nationale beleid zoals dit momenteel is neergelegd in artikel 68. Het thans geldende artikel 68 bevat een basis voor een algemene maatregel van bestuur die kan inhouden dat een rechthebbende voor een dienst of voorziening een afzonderlijke boekhouding voert en deze ter inzage legt. Met de basis in artikel 68 is dit nationale beleid, potentieel dus in aanvulling op de richtlijn, gehandhaafd. Dit om voor alle diensten en voorziening aan alle exploitanten, indien de noodzaak daartoe blijkt, een dergelijke verplichting op te kunnen leggen.

68a, 1ste en 2de lid	In de praktijk kan ProRail exploitanten niet dwingen om informatie aan te leveren. ProRail kan zich, onder de huidige wettekst, wel tot ACM wenden met een verzoek om handhavend op te treden richting weigerachtige exploitanten. Wellicht is het ook wenselijk om hiervoor een geschilprocedure in te richten in artikel 71 Sw. Gezien het aanbod in de brief waarin ACM om UHT wordt verzocht om in een later stadium nog te kijken naar de invulling van artikel 71 Sw, hierbij het verzoek om daarbij ook de afdwingbaarheid van artikel 68a, eerste lid, te betrekken.	Dit voorstel is niet overgenomen. De noodzaak tot of meerwaarde van een geschilprocedure wordt vooralsnog niet onderschreven. Door toevoeging van artikel 68a aan artikel 76, tweede lid, kan ACM bij overtreding van artikel 68a en de op dat artikel gebaseerde voorschriften aan exploitanten een bestuurlijke boete of last onder dwangsom opleggen. Dit is nieuw ten opzichte van de geldende regeling in de Spoorwegwet. ACM kan dit doen o.b.v. signalen of specifieke verzoeken tot handhaving van ProRail of spoorwegondernemingen. In het kader van de uitwerking op het niveau van algemene maatregel van bestuur, kunnen de verplichtingen voor exploitanten nog nader gespecificeerd worden, wat de handhaafbaarheid ten goede zal komen. Op dat moment kan beter beoordeeld worden of het stelsel voldoende robuust is of dat extra bevoegdheden en procedures ten opzichte van de richtlijn te rechtvaardigen zijn.
70, 1ste en 2e lid	Zie het commentaar ten aanzien van artikel 17, eerste lid onder d. ACM blijft toezicht houden op het bepaalde bij of krachtens artikel 17 eerste lid onder d: die bevoegdheid wordt kennelijk niet geschrapt uit artikel 70. ACM stelt voor artikel 17, eerste lid onder d te schrappen uit artikel 70 Sw. Daarnaast merkt ACM op dat het toezicht op de naleving van artikel 56 Sw nog ontbreekt in artikel 70. Daarom het verzoek om artikel 56 Sw toe te voegen aan de opsomming van artikelen op de naleving waarvan ACM toezicht houdt. Zie ook het commentaar bij artikel 76, tweede lid.	Verwezen zij naar de reactie bij artikel 17, eerste lid, onderdeel b. Die bepaling is niet zinledig. Er is voldoende aanleiding om die bepaling in de tekst te handhaven. In de artikelen 70, 1e lid, en 76, 2e lid, is artikel 56 opgenomen.
70, 4e lid	Deze bepaling voegt in wezen niets toe. ACM heeft altijd de mogelijkheid tot het stellen van vragen. De bepaling zou alleen iets toevoegen als er ook een medewerkingsplicht is voor de partij bij wie informatie wordt opgevraagd. Verzoek is om ofwel deze bepaling te schrappen, ofwel een medewerkingsplicht toe te voegen, bijvoorbeeld door verwijzing naar artikel 5:20 Awb (medewerkingsplicht). Concrete suggestie: in een tweede zin toevoegen: “Artikel 5:20 Awb is van overeenkomstige toepassing).” Overigens geldt hier dat mogelijk in de Stroomlijningswet reeds rekening is gehouden met zulke verplichtingen.	De medewerkingsplicht is toegevoegd aan artikel 71.
70, 5e lid	Het commentaar ten aanzien van het vierde lid geldt ook ten aanzien van het onderzoek bedoeld in het vijfde lid. Anders is deze bepaling vatbaar voor een interpretatie “inclusio unius”: de verplichting uit het vierde lid geldt alleen voor het onderzoek in het derde lid en dus niet voor het onderzoek in het vijfde lid. Ook voor deze monitor zal echter informatie benodigd zijn, anders kan de verplichting niet nagekomen worden.	Dit voorstel is overgenomen.

71, 1ste lid	Het gaat hier slechts om het recht om een verzoek in te dienen, zoals dat volgt uit artikel 56, eerste lid, van de Richtlijn. ACM verzoekt de wijziging van artikel 71 in die zin aan te passen.	Artikel 71 is aangepast. Er wordt aangesloten bij de bestaande procedures en terminologie van de Algemene wet bestuursrecht. Daarnaast is in één lid geregeld over welke onderwerpen de ACM, via een aanvraag, verzocht kan worden om een onderzoek te doen in de zin van artikel 71. De regeling van art. 67 lid 8, is overgeheveld naar artikel 71. Verder is het instrument van bindende aanwijzing in dat artikel geïntroduceerd.
71, 2e-8e lid	Zoals in de brief waarin ACM om UHT wordt verzocht is vermeld, is de bedoeling de geschilregelingen uit artikel 71 in een later stadium gedetailleerder uit te werken. ACM juicht deze mogelijkheid toe, nu de huidige regeling in de praktijk te veel onduidelijkheden met zich brengt. ACM stelt voor om de aanpassingen uit het huidige voorstel in ieder geval in stand te laten. In een later stadium is inderdaad uitwerking nodig van ten minste de volgende twee nieuwe onderwerpen (naast oplossingen voor enkele andere complexiteiten die zich in het verleden hebben voorgedaan): 1. Artikel 71 lid 3 is ongelukkig geformuleerd: wanneer is welke norm overschreden, zodat kan worden gesproken van onredelijkheid en benadeling? De Richtlijn geeft duidelijk aan dat de nationale toezichthouder geschillen moet kunnen beslechten met betrekking tot de onderwerpen genoemd in artikel 56 lid 1 van de Richtlijn. De geschilregeling zou alleen hierop moeten zien, niet op “benadeling of onredelijke behandeling in het algemeen” van spoorpartijen onderling. 2. De regeling die in het voorstel in artikel 67 lid 8 is gecodificeerd (klachtrecht voor toegangvrager TDVLD), leent zich beter voor uitwerking in	Verwezen zij naar de reactie bij artikel 71, 1e lid.
71, 4e lid	Het woord “maatregelen” suggereert heel veel, maar uiteindelijk kan kennelijk alleen een last onder dwangsom worden opgelegd, waarin hoe dan ook casusspecifieke eisen kunnen worden gesteld. De beperking van een last onder dwangsom is dat die aan termijnen gebonden is, terwijl toegang tot met name voorzieningen langdurig nodig kan zijn voor vervoerders (denk aan stations). Het geven van een bindende aanwijzing is voor alle partijen een beter instrument, een last onder dwangsom kan aanvullend nuttig zijn. Overigens zijn op dit punt in de Stroomlijningswet reeds bepalingen opgenomen; met verzoek om dit te controleren.	Verwezen zij naar de reactie bij artikel 71, 1e lid, en naar de brief in reactie op de U&H-toets.
71, 5e lid	Zie commentaar bij lid 4: ook aan een bindende aanwijzing moeten voorschriften kunnen worden verbonden. Ook hier geldt dat de Stroomlijningswet hier een algemene grondslag voor schept.	Verwezen zij naar de reactie bij artikel 71, 1e lid, en naar de brief in reactie op de U&H-toets.
71, 7e lid	Publicatie van deze regels in de Staatscourant is nuttig, maar publicatie van alleen de termijn lijkt curieus. Waarom zou alleen de vaststelling van de termijnen en niet ook van de volledige daarbij te volgen procedure moeten worden gepubliceerd?	Waarschijnlijk is hier sprake van een misverstand. Er is geen sprake van een dergelijke bepaling waarin wel een termijn in de Staatscourant gepubliceerd moet worden, maar niet een (daarbij) te volgen procedure.
76, 2e lid	Zie het commentaar bij artikel 70 met betrekking tot het ontbreken van artikel 56 Sw. Ook hier artikel 56 Sw toevoegen aan de opsomming van de artikelen die onder de handhavingsbevoegdheid van ACM vallen.	Verwezen zij naar de reactie bij art. 70

Art.	Opmerking ACM Wp 2000	Beoordeling IenM
19, 3e lid, Wp2000	Artikel II B van het voorstel bevat een aanpassing van artikel 19, zevende en achtste lid van Wet personenvervoer 2000 (hierna: Wp2000). ACM verwijst hier naar haar UHT1 ten aanzien van het Besluit Liberaliseringsrichtlijn, waarin zij heeft aangegeven dat de Europese Commissie artikel 10, leden 3bis en 3ter van Richtlijn 1991/440/EEG2 zó leest, dat de nationale toezichthouder, i.c. ACM, in vrijheid moet kunnen bepalen wanneer hoofddoel van een internationale passagiersdienst grensoverschrijdend vervoer betreft, respectievelijk het economisch evenwicht van een zittende concessiehouder overmatig aantast. ACM dient hiertoe volgens de Commissie zelf de in artikel 10, leden 3bis en 3ter van Richtlijn 1991/440/EEG bedoelde drempelwaarden vast te stellen. Het huidige voorstel bevat, in artikel II.B, opnieuw een plicht voor de Minister van IenM om deze waarden in te vullen, voorheen bij AMvB, volgens het voorstel bij Ministeriële Regeling. ACM wijst op de beschikking van de Commissie van 18 juli 20133 waarin de Commissie de thans bij AMvB vastgestelde drempelwaarden buiten toepassing verklaart, wegens strijdigheid met de Richtlijn, met name het feit dat de nationale	Verwezen zij naar de brief in reactie op de U&H toets.
19a, Wp2000	De in het zesde lid opgenomen verplichting volgt reeds uit artikel 3:45 van de Awb ten aanzien van iedere beschikking van een bestuursorgaan. Bovendien is een omissie te dien aanzien een zelfstandige vernietigingsgrond voor een besluit. Daarnaast kan de uitputtende opsomming van de hier genoemde bezwaargerechtigden op gespannen voet staan met het in de Awb relevante begrip “belanghebbende”. Verzoek is om de bepaling te schrappen.	Dit voorstel is overgenomen.
3, 6e lid, instellingswet ACM	Het wetsvoorstel kent een enkele aanpassing in de Instellingswet van de Autoriteit Consument en Markt, waarbij bestuursleden van ACM jaarlijks wordt gevraagd om een verklaring van onafhankelijkheid op te stellen. Artikel 55 van de Richtlijn schrijft deze eis voor. Een aantal andere eisen die tevens in artikel 55 van de Richtlijn aan bestuursleden van ACM worden gesteld, zijn echter niet in het wetsvoorstel opgenomen. ACM verzoekt om artikel IV van het voorstel voorlopig niet op te nemen, maar in het separate traject te betrekken waarover in de aanbiedingsbrief wordt gesproken. Daarbij kan ook de implementatie van de andere integriteitseisen uit artikel 55 van de Richtlijn worden meegenomen. Hierbij kan ook worden bezien in hoeverre de Instellingswet en de Stroomlijningswet niet reeds voorzien in dergelijke eisen, en of sprake is van samenloop met integriteitseisen die voortvloeien uit andere Europese regelgeving, met name op energie- , post- en telecommunicatiegebied.	Verwezen zij naar de brief in reactie op de U&H toets.